

# РЕШЕНИЕ

№ 164

гр. Велико Търново, 15.11.2022 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АПЕЛАТИВЕН СЪД – ВЕЛИКО ТЪРНОВО, ТРЕТИ ГРАЖДАНСКИ И ТЪРГОВСКИ СЪСТАВ**, в публично заседание на деветнадесети октомври през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: ИЛИЯНА ПОПОВА

Членове: ГАЛЯ МАРИНОВА  
МАЯ ПЕЕВА

при участието на секретаря ИНА Д. СТОЯНОВА  
като разгледа докладваното от МАЯ ПЕЕВА Въззивно гражданско дело № 20224000500297 по описа за 2022 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 258 и сл. ГПК.

С Решение № 260001 от 25.03.2022 г. по гр.д. № 466/2020 г. Окръжен съд Габрово е осъдил ЗАД „ДаллБогг: Живот и здраве" АД да заплати на Д. Х. К. сумата от 65000 лв., представляваща застрахователно обезщетение за претърпени неимуществени вреди, изразяващи се в болки и страдания от нанесени телесни увреждания при пътно – транспортно произшествие, настъпило на 07.08.2020 г., ведно със законна лихва върху тази сума, считано от 11.11.2020 г. до окончателното изплащане, като за разликата до 80000 лв. отхвърля иска като неоснователен и недоказан. Присъдени са разноски.

Против това решение е постъпила въззивна жалба от ЗАД „ДаллБогг: Живот и здраве" АД, като то се обжалва в частта, с която е уважен предявеният от Д. К. иск за заплащане на обезщетение за неимуществени вреди за сумата над 20000 лв., ведно със законната лихва от 11.11.2020 г. Излагат се съображения, че неправилно е приложена нормата на чл. 52 ЗЗД, и присъденото обезщетение е завишено с оглед принципа на справедливост и

постоянната съдебна и застрахователна практика. Размерът на определеното обезщетение не съответства на обема, интензитета и продължителността на търпените вреди, поради което следва да бъде намалено, като бъде определено от съда разумно и реално дължимо обезщетение. Неправилно не е отчетен принос на пострадалата, изразяващ се в неправилна или никаква употреба на предпазен колан.

Отправено е искане да се отмени решението в обжалваната част, а в условията на евентуалност същото да бъде изменено, като бъде намалено присъденото обезщетение на ищеца, с оглед реално претърпените вреди.

В срока за отговор по тази жалба насрещната страна е депозирала становище за нейната неоснователност.

След депозиране на отговора, Д. К. е починала, като с определение от 11.08.2022 г. същата е заличена като страна в производството, като на нейно място са конституирани наследниците ѝ по закон – Н. А. К. и Р. А. К..

С молба от 19.10.2022 г. Н. К. и Р. К. заемат становище, с което оспорват въззивната жалба, като отправят искане първоинстанционното решение да бъде потвърдено.

Третото лице помагач „Дженерали застраховане“ АД не заема становище по жалбата.

Настоящият състав, като взе предвид наведените в жалбата оплаквания, становищата на страните и като прецени събраните по делото доказателства, приема за установено следното:

Въззивната жалба е подадена в срок, от надлежна страна, срещу подлежащ на обжалване съдебен акт, поради което се явява процесуално допустима и следва да се разгледа по същество.

При извършване на проверката по чл. 269 ГПК настоящият състав констатира, че оспореното съдебно решение не страда от пороци, водещи до неговата нищожност – постановено е от законен състав, в пределите на правораздавателната власт на съда, в писмена форма, с разбираемо изложени аргументи, подписано от председателя на състава. При извършената служебна проверка въззивният съд констатира, че съдебното решение е допустимо в обжалваната част, поради което следва да пристъпи към решаване на спора по същество, съгласно чл. 271, ал. 1 ГПК.

В исковата си молба Д. К. твърди, че на 07.08.2020 г. в гр. Габрово, в района на кръстовището между ул. Василка Бенева и ул. Търновско шосе, настъпва пътно-транспортно произшествие между участник 1 – лек автомобил Пежо 307, управляван от виновния водач Т. Г. Г. и участник 2 – лек автомобил Фолксваген Голф, управляван от Р. А. К., в който лек автомобил е пътувала и ищцата. Произшествието е настъпило, тъй като виновният водач Т. Г. не пропуснал движещото се по път с предимство МПС Фолксваген Голф, вследствие на което управлението от виновния водач Г. автомобил удря автомобила, управляван от Р. К. при навлизането в кръстовището. В пряка причинно-следствена връзка с това ПТП ищцата претърпяла следните телесни увреждания: разкъсно – контузна рана лява подбедрица, разкъсно-контузна рана дясна подбедрица, разкъсно-контузна рана лява предмишница, разкъсно-контузна рана в дланната повърхност, многофрагментна фрактура на лъчевата кост на лява ръка, фрактура на пети пръст на лява ръка. Постъпила непосредствено след ПТП в болница, където са й направени пет операции, подробно описани.

Към датата на настъпване на ПТП собственикът на лек автомобил Пежо 307 е имал надлежно сключена задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ при ответното дружество. Д. К. предявила застрахователна претенция по реда на чл. 380 КЗ пред застрахователното дружество, но ответникът отказал плащане на застрахователно обезщетение. С оглед на тези обстоятелства счита, че справедлив размер на обезщетението за претърпените неимуществени вреди би бил сумата от 80000 лв., в какъвто размер е предявила иск, ведно със законна лихва върху тази сума, считано от 11.11.2020 г. – изтичане на 15 дни от датата на извънсъдебната претенция до окончателното изплащане на обезщетението.

С отговора на исковата молба искът се оспорва с няколко основни възражения: оспорва се наличието на противоправно поведение на застрахования водач на МПС; оспорва се предявеният размер на обезщетението за неимуществени вреди, като се излага, че той е силно завишен; наведени са доводи за противоправно и виновно поведение и на водача на лек автомобил Фолксваген Голф, изразяващо се в движение с висока и несъобразена скорост; направено е възражение за съпричиняване, тъй като ищцата се е возила в лек автомобил Фолксваген Голф без поставен

предпазен колан.

Третото лице помагач „Дженерали застраховане“ АД оспорва противоправното и виновно поведение на застрахования при него водач; направено е възражение за съпричиняване от ищцата, поради това, че същата е пътувала в автомобила без поставен предпазен колан; оспорена е причинно-следствената връзка между твърдяните вреди и механизма на ПТП; оспорен е размерът на неимуществените вреди като силно завишен.

С обжалваното решение съдът е приел, че са налице предпоставките за ангажиране отговорността на застрахователя, приел е за справедлив размер на обезщетението за неимуществени вреди сумата от 65000 лв., и тъй като възражението за съпричиняване е отречено, тази сума е присъдена в пълен размер, ведно със законна лихва от претендираната дата – 11.11.2020 г. до окончателното изплащане на сумите.

От събраните по делото доказателства настоящият състав приема за установено следното от фактическа страна:

От приложения Констативен протокол за ПТП с пострадали лица от 07.08.2020 г., показания на разпитаните свидетели Т. Г. и Р. К., както и заключението на съдебно автотехническата експертиза, се установява, че на 07.08.2020 г., около 13,30 часа в гр. Габрово в района на кръстовището между ул. Великотърновско шосе и ул. Василка Бенева настъпва ПТП при следния механизъм: по ул. Търновско шосе в посока гр. Велико Търново се движи лек автомобил Фолксваген, със скорост 47 км/ч. Когато е на разстояние 8,49 – 5,62 м. от кръстовището с ул. Василка Бенева, на платното за движение навлиза лек автомобил Пежо, със скорост около 10 – 15 км/ч, като на около 1,8 м. от десния край на платното за движение настъпва удар между двата автомобила. След удара лек автомобил Фолксваген се отклонява вляво, изминава 15 м и следва челен удар в стълб от трамвайната мрежа, със скорост 38,1 км/ч, което е констатирано и в протокола за оглед. Лек автомобил Пежо след удара се отклонява на дясно и спира. Основната причина за настъпване на ПТП според вещото лице е отнемане на предимството от водача на лек автомобил Пежо 307 на движещият се по път с предимство лек автомобил Фолксваген Голф. Произшествието е реализирана в гр. Габрово, поради което допустимата максимална разрешена скорост е 50 км/ч. При навлизане на лек автомобил Пежо в лентата му за движение, водачът на лек автомобил

Фолксваген предприема отклоняване на ляво, с цел избягване на удара. Според вещото лице, водачът на лек автомобил Фолксваген не е имал техническа възможност да предотврати ПТП. Лекият автомобил Фолксваген Голф е оборудван фабрично за предните седалки с триточкови обезопасителни колани с пиропатрон за донатягане на колана при удар. Ролята на колана е да задържи човек на мястото му вътре в превозното средство, като при всяка рязка промяна в посоката на движение, тялото, заедно с всички незастопорени вещи вътре в колата, продължава да се движи по инерция в посоката на движение на автомобила, докато не срещне съпротивление. Това съпротивление може да бъде от предпазния колан или предното стъкло, тавана, вратата и т.н. Пострадалата ищца се е намирала на предна дясна седалка по време на произшествието. В протокола за оглед са описани предните предпазни колани, те са намерени блокирани в обтегнато положение, което сочи, че водачът и пътникът са били с поставени предпазни колани. В тази насока са и показанията на св. Р. К., водач на автомобила към момента на ПТП.

От приложените по делото медицински документи и 2 бр. епикризи се установява, че на 07.08.2020 г. ищцата е постъпила на лечение в МБАЛ „Д-р Тота Венкова” АД, изписана е на 26.08.2020 г., като на същата дата отново е постъпила в лечебното заведение, изписана на 04.09.2020 г. В заключението на съдебно медицинската експертиза се обсъждат данните от медицинската документация и се установяват следните травматични увреждания: счупване на костите на лявата предмишница в долната им трета. Предприета оперативна интервенция и метална остеосинтеза – поставена плака със заключващи винтове на лъчевата кост; открито счупване на пети пръст на лява ръка с премазване на меките тъкани. Поставена е била иглена фиксация; разкъсно-контузна рана на лявата длан, обработена хирургически; големи разкъсно-контузни рани с премазване на меките тъкани по външната повърхност на лявата предмишница и предните повърхности на двете подбедрици, които също са били обработени хирургически, а впоследствие е направена кожна автотрансплантация в областта на двете подбедрици. Според вещото лице травмите са получени от удари в долната част на арматурното табло и дясна предна врата или удари в скоростен лост.

За лечението ѝ са осъществени четири оперативни интервенции под обща анестезия: 20.08.2020 г. – метална остеосинтеза на лява лъчева кост;

24.08.2020 г. – отстраняване на керотичните тъкани от раните на двете подбедрици; 27.08.2020 г. – кожна автотрансплантация на тъканните дефекти на двете подбедрици; 02.09.2020 г. – ревизия на кожните присадки и превръзка. Ищцата е била на болнично лечение в периода от 07.08.2020 г. до 04.09.2020 г., след което са проведени два курса на рехабилитация.

Към момента на прегледа от вещото лице, осъществен на 09.06.2021 г. /десет месеца след произшествието/, са констатирани следните остатъчни увреждания: два големи белега по външната повърхност на лява предмишница, покривната кожа е лъскава, атрофична и с намалена подвижност спрямо подлежащите тъкани; оперативен белег по вътрешна повърхност на лява предмишница. Движението на лявата ръка в гривнената става е почти напълно ограничено гръбно и запазено надолу. По дланната повърхност на лява ръка, откъм V-ти и IV-ти пръст има груб белег, надлежащата кожа е неподвижна и в дълбочина се опипва фиброзно уплътнение. IV-ти и V-ти пръст са с трайна контрактура и са напълно неподвижни, сгънати към дланта, като пети пръст е разположен пред и под четвъртия. Подвижността на III-ти, II-ри и I-ви пръст е силно ограничена в интерфалангеалните стави, като е запазена подвижността на метакарпофалангеалните стави – може да използва първи и втори пръст като щипки, но няма захват с лявата ръка. По предновъншна повърхност на лявото бедро се вижда белези, белег има на предно-вътрешна повърхност на лява подбедрица и на предно-външна повърхност на дясна подбедрица. Осъществена е кожна автотрансплантация на подбедриците. Те са оточни в областта на глезенните стави, повече в ляво, има болки при допир и натиск в областта на автотрансплантациите, има болка и усещане за опъване на тъканите при движения в тази област, поради което не може да свие колената повече от 80-90 градуса. С оглед възрастта на ищцата оздравителния период е протекъл сравнително гладко и в рамките на обичайните за такъв вид увреждания срокове, но с редица остатъчни функционално нарушения, които са свързани с тежестта на причинените травми. Според вещото лице получените травматични увреждания могат да бъдат получени и при поставен обезопасителен колан.

Закритото счупване на основната фаланга на пети пръст на лявата ръка е довело до трайно затруднение на движението, досежно хватателната

функция на ръката за срок около три месеца. Разместеното многофрагментно счупване на костите на лявата предмишница в областта на гривнена става е довело до трайно затруднение на движението на левия горен крайник за срок около три месеца. Разкъсно-контузните рани на лявата длан и по външната повърхност на лява предмишница са причинили временно разстройство на здравето, неопасно за живота, за срок от около два месеца. Разкъсно-контузните рани на двете подбедрици със смачкване на тъканите по предните им повърхности, което е наложило неколнократна хирургическа обработка и извършването на кожна автотрансплантация върху тъканните дефекти, са довели до трайно затруднение на движението на долните крайници за срок от около 3- 4 месеца.

В съдебно заседание вещото лице пояснява, че е налице комбинирано тежко увреждане, като водеща е тежка мекотъканна травма, която засяга дланта, сухожилията на пръстите, където впоследствие са се развили фиброзни промени, довели до свИ.е на пръстите в принудително положение и те не могат да се движат. Това състояние не може да се коригира и ще остане постоянно. Счупването на предмишницата не е толкова водещо, но остава затруднена хватателната функция - пръстите не са напълно обездвижени /с изключение на пети, четвърти и трети/, но липсват фините движения в ставите. Това ще остане така, няма да има подобрене. В мястото на счупването има подобрене, има ограничения в движенията на китката, може да има подобрене при провеждана физиотерапия, като въртеливото движение може да се възстанови, но захватът си остава проблемен.

За изясняване на фактическата обстановка е разпитан св. Н. К. – син на ищцата. Отишъл непосредствено на мястото на катастрофата, видял майка си в безпомощно състояние, цялата в кръв. Когато пристигнал, тъкмо я качвали в линейката. Била неадекватна, не можела да говори. Травмите ѝ били под колената, имала дълбоки прорезни рани, счупвания на лявата ръка, пръстите на ръката били счупени, имало счупване и нагоре към китката. Стояла един месец в болница, направили ѝ няколко операции, присаждали ѝ кожа. Имало момент, в който докторите не били сигурни, че ще ѝ заздравеят раните на краката, имало опасност да ѝ отрежат краката, ако не била понесла направените ѝ присадки. След изписването от болницата живеела при другия си син, където по принцип пребивавала. След изписването я качили до третия етаж с инвалидна количка, защото не била в състояние да се движи сама.

Около два месеца след изписването не можела да се движи. И в момента е трудно подвижна. Основно се грижел братът на свидетеля за нея, тъй като бил безработен. В момента тя си движи двата пръста – палец и показалец, кутрето и безименния пръст са обездвижени. При консултацията лекарят казал, че кутрето било откъснато и пришито като аксесоар. При нея водеща е лявата ръка, поради което трудно се оправя. Дори за обличане братът на свидетеля помагал. Все още ходи с патерица, болят я краката от травмите и присадките, казвала, че усеща дърпане при движение. Страхува се да се вози в кола. Страда от безсъние, спи по 2-3 часа. Преди ПТП била доста жизнена, видимо има емоционална разлика в отрицателна посока. Приемала успокоителни – мента, глог и валериан, по нейна преценка.

Ищцата е отправила застрахователна претенция към ответника, при който към момента на ПТП лекият автомобил Пежо 307 има застраховка „Гражданска отговорност“, получена от застрахователното дружество на 26.10.2020 г. Образувана е щета № 0801-003821/2020-02, по която са изискани допълнителни документи, видно от писмо изх. № 4654/16.10.2020 г.

При тази фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи:

От събраните по делото доказателства настоящият състав намира, че безспорно се доказва наличието на противоправно поведение на Т. Г., в резултат на което на ищцата са причинени вреди. Противоправността на поведението му следва от нарушаване на конкретни правни норми, уреждащи правилата за движение по пътищата - чл. 50, ал. 1 ЗДвП, съгласно който на кръстовище, на което единият от пътищата е сигнализиран като път с предимство, водачите на пътни превозни средства от другите пътища са длъжни да пропуснат пътните превозни средства, които се движат по пътя с предимство. От събраните гласни доказателства и изготвена автотехническа експертиза се установява, че Г. с управлението от него автомобил със скорост 10-15 км/ч, движейки се на път без предимство, в района на кръстовище в гр. Габрово, не пропуска движещият се по път с предимство автомобил Фолксваген Голф, управляван от св. К., поради което става причина между двата автомобила да настъпи удар, непредотвратим от водача на лек автомобил Фолксваген Голф. С това свое противоправно поведение Г. реализирал по непредпазливост съприкосновение – удар с правомерно



движещия се автомобил Фолксваген.

Като пряка и закономерна последица от физическите закони, в резултат на удара, ищцата, пътник на предна дясна седалка в лек автомобил Фолксваген, е получила телесни увреждания – счупване на костите на лява предмишница в долната им трета, открито счупване на пети пръст на лява ръка с премазване на меките тъкани, разкъсно-контузна рана на лява длан, разкъсно-контузни рани с премазване на меките тъкани по външната повърхност на лява предмишница и предните повърхности на двете подбедрици. Тези увреждания представляват нарушаване на основно конституционно закрепено абсолютно субективно право, и в субективен план предизвикват претърпяване на болки и страдания от увреденото лице.

Между противоправното и виновно поведение на водача Г., изразяващо се в нарушаване правилата за движение по пътищата и настъпилата вреда е налице пряка и непосредствена причинна връзка.

С оглед на това, настоящият състав приема, че са налице предпоставките за ангажиране на деликтната отговорност на водача Г. по чл. 45 ЗЗД, съгласно който всеки е длъжен да поправи вредите, които виновно е причинил другиму. Г. е управлявал автомобил, застрахован по застраховка „Гражданска отговорност“ при ответното дружество. В този смисъл за застрахователя се поражда задължението да покрие в границите на определената в договора застрахователна сума отговорността на застрахования за причинените от него на трети лица имуществени и неимуществени вреди – чл. 429, ал. 1 КЗ. Г. се явява застраховано лице по смисъла на чл. 477, ал. 2 КЗ. Увредената е упражнила правото си на пряк иск от застрахователя, възможност, предвидена в чл. 432, ал. 1 КЗ. Същата е изпълнила задължението си за предявяване на застрахователна претенция по реда на чл. 498, ал. 1 КЗ, по която застрахователят е отказал плащането на обезщетение, което обуславя възможността на ищцата да предяви претенцията за заплащане пред съда.

Спорен в настоящия случай е размера на дължимото и определено от първостепенния съд обезщетение, което следва да се определи по справедливост, съгласно чл. 52 ЗЗД. Разясненията по прилагане на справедливостта като критерий за определяне на размерите на обезщетенията за неимуществени вреди са дадени в ППВС 4/23.12.1968 г. В него е посочено,

че следва да се преценят редица конкретно обективно съществуващи обстоятелства - характер на увреждането, начин на извършването му, обстоятелствата, при които е извършено, причинени морални страдания, осакатявания и др. Съдебната практика е наложила и като допълнителен критерий икономическата конюнктура и общественото възприемане на справедливостта на всеки отделен етап от развитието на обществото в страната. Икономическата конюнктура е видима от непрекъснатото нарастване на нивата на застрахователната сума, уредено по законодателен път - пар. 1, т. 5, пар. 4, ал. 3 и пар. 27 от ДР на КЗ /отм./ до достигането на лимита на отговорност, дефиниран в чл. 266, в сила от 11.06.2012 г. КЗ /отм./, а впоследствие – регламентиран в чл. 492 КЗ, както и от постепенното нарастване на минималната работна заплата за страната, като към момента на ПТП същата възлиза на 610 лв., за предходната година – на 560 лв., а за 2018 г – 510 лв.

В конкретния случай, предвид това обстоятелство, следва да се вземат предвид още следните обстоятелства: естеството на травмата – множество увреждания, в различни крайници, от които две счупвания на кости на лява предмишница и на пети пръст на лява ръка, тежка мекотъканна травма; проведени четири оперативни интервенции /на 20.08.2020 г., на 24.08.2020 г., на 27.08.2020 г. и на 02.09.2020 г./; престой в лечебно заведение близо един месец; оздравителен период – 3 месеца за счупването на пети пръст и кости на лява предмишница, 2 месеца за разкъсно-контузните рани на лява длан и по външна повърхност на лява предмишница и 3 - 4 месеца за разкъсно-контузните рани на двете подбедрици със смачкване на тъканите по предните им повърхности; наложилото се обездвижване за срок от 3 месеца, през който период ищцата е била зависима изцяло от помощта на близките си за елементарни хигиенно – битови нужди; липсата на пълно физическо възстановяване – нарушена хватателна функция на лява ръка, която се явява водещ крайник, остатъчни белези на различни места по тялото, в немалки размери, интензивността на болката; възрастта на пострадалата – 75 години към датата на ПТП; изпитаната уплаха и продължително усещане за страх. С оглед на тези данни и предвид съдебната практика по аналогични казуси, служеща също за ориентир относно критерия за справедливост, настоящият състав счита, че размер на обезщетението от 45 000 лв. би могъл адекватно да компенсира /доколкото изобщо могат да бъдат съпоставени душевните

състояния с материалните блага/ причинените болки, страдания, неудобства. Обезщетение в по-голям размер не следва да се присъжда, тъй като ищцата е имала травматични увреждания по крайниците, без да е засегната целостта на снагата или главата, обездвижването ѝ е продължило около 3 месеца /св. Н. К. и заключението на вещото лице медик/, като общо възстановителният период е протекъл за 3 – 4 месеца, остатъчните функционални нарушения са по-значителни в областта на едната ръка, оздравителният период е протекъл сравнително гладко и в рамките на обичайните, ищцата към момента на ПТП е била на 75 години, т.е. не е имало нарушения в трудовите ѝ функции в резултат на ПТП.

По делото е направено възражение за съпричиняване на вредоносния резултат от страна на ищцата, каквото възражение застрахователят има право да релевира, съгласно чл. 432, ал. 2 КЗ в настоящото производство. За да се приеме наличие на съпричиняване следва да се докаже по категоричен начин при условията на пълно и главно доказване твърдяното противоправно поведение на съпричинителя /действие или бездействие/, с което пострадалия обективно е способствал за настъпване на вредоносния резултат или за увеличаване на вредоносните последици. В конкретния случай е наведен факта, сочещ на съпричиняване, че ищцата е била без поставен предпазен колан. Този факт не беше доказан, напротив – вещото лице по автотехническата експертиза е категорично, че след като в протокола за оглед са описани предните предпазни колани като намерени блокирали в обтегнато положение, това сочи на извода, че и водачът, и пътникът са били с поставени предпазни колани. В същата насока са и показанията на св. Р. К., водач на автомобила, в който е пътувала пострадалата. С оглед на този извод настоящият състав приема възражението за съпричиняване за недоказано, в какъвто смисъл са и изводите на първостепенния съд.

При този извод на решаващия състав за справедлив размер на обезщетението 45000 лв., който извод не съвпада с този на първостепенния съд, се налага частична отмяна на решението в обжалваната част и постановяване на ново, с което искът за присъждане на обезщетение за неимуществени вреди за разликата над 45000 лв., ведно със законната лихва върху тази разлика, бъде отхвърлен.

С оглед изхода на спора, постановеното решение следва да се отмени

и в частта, в която ЗАД „ДаллБогг: Живот и здраве“ АД е осъдено да заплати държавна такса на основание чл. 78, ал. 6 ГПК за сумата над 1800 лв. до присъдените 2600 лв., в частта, в която застрахователното дружество е осъдено да заплати на адв. Х. адвокатско възнаграждение над сумата от 1648,13 лв. до присъдените 2300 лв., като наследниците на Д. К. бъдат осъдени да заплатят допълнително разноси на застрахователното дружество в размер на 125,94 лв. /при общо направени разноси от ответника в размер на 355 лв. и 150 лв. юрисконсултско възнаграждение/.

При този изход на спора, наследниците на ответника по жалба, конституирани в процеса – Н. К. и Р. К. следва да бъдат осъдени да заплатят на ЗАД „ДаллБогг: Живот и здраве“ АД сумата 466,67 лв., представляваща разноси за въззивното производство, съразмерно с уважената част от жалбата /изчислени на база дължима държавна такса от 900 лв. и юрисконсултско възнаграждение в размер на 150 лв./. На основание чл. 38, ал. 2 ЗА жалбоподателят следва да бъде осъден да заплати на адв. И. Х. адвокатско възнаграждение, съобразно отхвърлената част от жалбата в размер на 1044,44 лв.

Водим от горното и на основание чл. 271, ал. 1 ГПК, съдът

## **РЕШИ:**

**ОТМЕНЯ** Решение № 260001 от 25.03.2022 г., постановено по гр.д. № 466/2020 г. на Окръжен съд Габрово в частта, в която ЗАД „ДаллБогг: Живот и здраве“ АД е осъдено да заплати на Д. Х. К. обезщетение за неимуществени вреди за *разликата над 45000 лв. до присъдените 65000 лв.*, ведно със *законната лихва върху тази разлика*, считано от 11.11.2020 г. до окончателното изплащане; в частта, в която ЗАД „ДаллБогг: Живот и здраве“ АД е осъдено да заплати държавна такса съобразно уважения размер за *разликата над 1800 лв. до 2600 лв.*, в частта, в която ЗАД „ДаллБогг: Живот и здраве“ АД е осъдено да заплати на адв. И. Х. адвокатско възнаграждение за *разликата над 1648,13 лв. до присъдените 2300 лв.*, вместо което **ПОСТАНОВЯВА:**

**ОТХВЪРЛЯ** предявеният иск от Д. Х. К., ЕГН \*\*\*\*\*, починала в хода на въззивното производство и заместена от своите наследници по закон – Н. А. К., ЕГН \*\*\*\*\* от гр. Габрово, \*\*\*\*\* и Р. А. К., ЕГН

\*\*\*\*\* от гр. Габрово, \*\*\*\*\*, против ЗАД „ДАЛЛБОГГ: ЖИВОТ И ЗДРАВЕ“ АД за заплащане на застрахователно обезщетение за претърпени неимуществени вреди от ПТП на 07.08.2020 г. за разликата над **45000 лв. до 65000 лв.**, ведно със **законната лихва** върху тази разлика, считано от 11.11.2020 г. до окончателното изплащане на сумата, като неоснователен.

**ПОТВЪРЖДАВА** Решение № 260001 от 25.03.2022 г., постановено по гр.д. № 466/2020 г. на Окръжен съд Габрово в останалата обжалвана част.

**ОСЪЖДА Н. А. К.**, ЕГН \*\*\*\*\* от гр. Габрово, \*\*\*\*\* и **Р. А. К.**, ЕГН \*\*\*\*\* от гр. Габрово, \*\*\*\*\* – наследници на ищцата Д. Х. К., поч. на 30.07.2022 г., да заплатят на ЗАД „ДАЛЛБОГГ: ЖИВОТ И ЗДРАВЕ“ АД, ЕИК 200299615, със седалище и адрес на управление гр. София, \*\*\*\*\* допълнително сумата **125,94 /сто двадесет и пет лева и 94 ст./ лева**, представляваща разноски за първоинстанционното производство, както и сумата **466,67 /четиристотин шестдесет и шест лева и 67 ст./ лева**, представляваща разноски за въззивното производство, съразмерно с уважената част от жалбата.

**ОСЪЖДА ЗАД „ДАЛЛБОГГ: ЖИВОТ И ЗДРАВЕ“ АД**, ЕИК 200299615, със седалище и адрес на управление гр. София, \*\*\*\*\* да заплати на адв. И. Х. Х. сумата от **1044,44 /хиляда четиридесет и четири лева и 44 ст./ лева**, представляваща адвокатско възнаграждение за осъществено процесуално представителство за въззивното производство, осъществено по реда на чл. 38 ЗА.

Решението е постановено при участието на „Дженерали Застраховане“ АД, гр. София като трето лице помагач на страната на ответника ЗАД "ДаллБогг: Живот и Здраве" АД.

Решението подлежи на касационно обжалване пред ВКС в едномесечен срок от връчването му на страните.

Председател: \_\_\_\_\_

Членове:

1. \_\_\_\_\_

2. \_\_\_\_\_

